

1. Tak su - ka - łem cze - goś wciąż, jak nie - wia - sta u
2. Wo - da, któ - rą dał mi Pan u - ga - si - ła na

1. źró - dła, gdy z nią mó - wił Pan. Aż raz z ust Je - go u - sły -
2. zaw - sze już pra - gnie - nie me. A tym, co jesz - cze wciąż su -

1. sza - łem: „Pij z wo - dy mej, na - peł - nię cię nią sam”. O, na -
2. ka - ją, chce Pan ją dać, tym, któ - rzy pić jej chcą.

peł - nij mój ku - bek Pa - nie, u - gaś

Sam prag - nie - nie du - szy mej. Chle - bem z nie - ba na - syć bym nie

ła - knął już. Du - chem swym ser - ce me na - peł - nić chce.